

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola XVI. Simplicii papæ ad eumdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

tione pruritus mordacior excitatur : ita plane ambitio primatus quæ in Acacio haetenus latuit, hoc facto magisque incensa, appetitum primatus illi vehementiorem ingessit, vsque adeo, ut famis, seu potius explenda rabiei causa, custodita Canonum claustra ruperit, & vincula catholicæ communionis fregerit, & se usque posteros precipites dederit, ut infra suo loco dicemus. Vide Baronium anno 479. num. 1. &c 2.

* EPISTOLA XVI.

SIMPLICII PAPÆ

AD EVMDEM.

Calendionis Antiocheni episcopi electionem confirmat.

Simplicius episcopus, Acacio episcopo Constantinopolitano.

ANTIOCHENI exordium sacerdotis qua ratione fuet serius indicatum, quamuis minime nos latere potuerit, tamen & ipse vel Synodus ipsius indicauit. Quod sicut non optauimus fieri, ita faciles excusationi, quam necessitas fecit, extitimus : quia quod voluntarium non est, vocari non potest in reatum. Et ideo per fratrem & coepiscopum nostrum Anastasium, qui ex prædicta regione directus est, literis quoque tuæ dilectionis acceptis, alterni vicissitudinem sermonis tuae reddidimus caritati, necessario fratri & coepiscopi nostri Calendionis sacerdotium gremio apostolicæ sedis amplexi, in consortium nostrum per gratiam Christi Dei nostri tantæ vrbis antistitem collegii vniione numeramus. Miramur autem nihil nos de statu Antiochenæ ecclesiæ te instruente didicisse, quem nunc ita habere se comperimus, ut improbi per occasionem obitus^b sanctæ memoriae Timothei eamdem ecclesiam conentur habere captiuam. Vnde agendum est dilectioni tuæ cum clementissimo principe, ne conuellatur sub eius imperio, quod tyranni temporibus potuit obtineri. Data Idibus Iuliis, Seuerino viro clarissimo consule.

NOTÆ.

Stephanus
Antioche-
nus quando
mortuus. * Epistola.] Anno redemptoris nostri 482. sub consulatu Seuerini, Stephanus iunior Antiochenus episcopus tertio anno sedis suæ ex hac vita migravit : collectaque ibidem Synodo vicinorum episcoporum, electus est in eius locum Calendion episcopus, qui, vt

testatur Euagrius lib. 3. capite 10. omnes se conuenientes induxit, vt tum hæretico Timotheo, tum literis Basilisci generatim ad omnes scriptis, anathema dicerent: quique Zenonis permisfu, magni illius Eustathii Antiocheni episcopi, de quo in notis Nicæni Concilii supra egimus, sacras reliquias Antiochiam transtulit. Ad hunc in sede Antiochena confirmandum missum esse Anastasium episcopum, eumque Calendionis electi confirmationem ab apostolica sede impetrasse, Simplicius papa Acacio Constantinopolitano renuntiat. Quid post hæc Acacius? Calendionem criminis laesa maiestatis reum, adeoque episcopatu indignum esse denuntiat; tum quod factiosis quibusdam, ut ait Euagrius, contra Zenonem adhæsisset; tum etiam quod nomen eiusdem Zenonis e diptychis abs tulisset. Gelasius epist. 11. ad Dardanos. Ita qui confessorem Eustathium in nomine confessoris recepit, sustinendo exilium confessionis gloriam est consecratus. *Post amotum Calendionem*, subdit Euagrius cap. 16. prædicti libri, Petrus Fullo cognomento Cnaphenus, qui ante Calendionem & Stephanum episcopus fuit Antiochie, perperam sedem recuperauit: eaque per vim & dolum vicissim occupata, Theopaschitarum hæresim sæpe damnatam palam non tantum promulgavit, sed ipsi etiam sanctissimæ Trinitati in trifagio hymno crucem adscripsit, verbo & opere docens, non vnam tantum personam, sed totam sacrosanctam Trinitatem passam esse. Vnde quam vehementer orientalis ecclesia turbata fuerit, infra dicetur. Vide Baronium anno 482. num. 2. 3.

^b *Sanctæ memorie Timothei.*] Timotheus Alexandrinus episcopus catholicus anno 492. diem obiit, cum sedisset annos 23. Liberatus cap. 16. Ab episcopis Ægypti in unum coeuntibus communis consensu Ioannes homo orthodoxus in locum eiusdem subrogatus fuit. Missa est legatio, quæ electionis confirmationem peteret. Huius legationis relatu cum statum Antiochenæ ecclesiæ pontifex cognisset, eumque Acacius subdole & malitiose subtiliteruit, sequentem illi epistolam 17. scripsit, qua cum non immerito redarguit, quod de rebus tanti momenti nihil scripsisset, cum ex credito sibi vicariæ præfecturæ sedis apostolicæ officio illud facere debuisset.

Calendion
ei substitui-
tur.

Acacius Ca-
lendionem
de crimine
laesa maie-
statis accu-
sat, & epi-
scopatu a-
mouet.

Petrus Fullo
eidem sub-
stitutus.

Timotheus
Alexandri-
no Ioannes
substitutus
episcopus
orthodo-
xus.

Oceano
epistolæ.